

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Consilium cuidam datum, qui ob debilitate[m] corporis post quamdam infirmitatem diuturnam, & capitis languorem, non poterat discurrere te[m]pore meditationis. Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

datum à Domino, donum esse illius, cum humilitate & gratiarum actione suscipiendum, & conuertendum non in vanam complacentiam (quæ Deo displicet) sed in exercitium virtutum, ut eæ promptius & feruentius, in occasionibus oblati, & vltro quesitis, exerceantur, iuxta illud

Ps. 118. 34. Daudis: *Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti* (piis affectibus deuotionis & consolationis) *cor meum.* Sed, vt monet B. Laurentius

disc. & perf. mon. conuert. lat. c. 19.

Instantius: Prius vita commendabilis habenda est, dein deuotio. Nam vita sine deuotione, multum confert, absque vitâ, deuotio nihil est. Nemo autem seruorum Dei ab hoc se prorsus subtrahat Sacramento, quâuis actualis desit deuotio. Diuersimodè enim operatur Dei sapientia, in famulantibus, effectus gratiarum suarum: nulliq; fas est iudiciorum Dei arcana rimari: propterea nõ debet à sancto Domini conuiuio repelli indetotus, in se viuens, virtuosè conuersans, humiliter se agnoscens, purè confitens, & reuerenter accedens. Talis quippe insensibiliter ac spiritualiter hoc sacramento nutritur ac viuunt, quamuis sit aridus. Sed, vt idem alio in loco ait, Nouiter conuersi (vti sunt Nouitij) & adhuc in spiritali infantia constituti, cibus ipse sapit, & ex illo veluti lacte aluntur & crescunt. Ad ipsum propter seipso (id est ad capiendam ex eis huius cibi spiritalium dulcedinem) accedunt, & tam diu illam frequentant, quamdiu delectatio perseverat interna. Ipsa verò deficiente, pusillanimes fiunt, quia vberibus assueti, cibi asperitatem sustinere nequeunt. Meiiri volunt spiritalia secundum sensum proprium, atque illud perniciosum putant, quod non interiori delectatione perfunduntur. Lacte indigent, lac querant, lactisque nutriti poculo, probationis serciculum perimescunt. Non sic autem (procedunt) proficientes. Cum enim in pelagi medio se constitutos videant, & huc illucq; contrariis flatibus (tentationum), ariditatum, accedat agitari frequenter se sentiant, euadere per se ipsos posse desperant, si non Diuino suffragentur auxilio. Ideo sæpe in oratione positi, est caelestem non degustent dulcedinem, desideriorum tamen calum replent clamoribus, de sublimi throno poscentes auxilium. Maximum autem venerandis huius Sacramenti sumptione percipiunt robur, totiesq; deperditas recuperant vires, (etsi id non percipiant gustu sensibili) quoties tanti mysterij communionem sum digni. Non tam quarunt gustum, quam fructum: neque delectari in cibo, sed nutriti desiderant. Primi, (scilicet titones) tamquam imualidi, saporem concupiscunt sacramenti: Secundi verò (proficientes) per gratiam volunt viuere sacramenti: perfecti autem his eminentiores, sponsi presentiam amplectuntur in sacramento. Non quarunt sua, vt primi: non custodire se volunt, vt secundi: ascendere gaudent supra se, tamquam perfecti. Hoc est, nec

de casto conubio cap. 24.

propter saporem, nec propter fructum ex Eucharistia percipiendum ad eam accedunt, sed contenti sunt, quod eam sumendo habeant presentem in animâ & in corpore suo, sponsum se sui: illius solâ presentia ab eo expectat contenti: quæ tamen nunquam est sine fructu, etsi illi eam non recipiant ob fructum.

CAPVT DECIMVMQVINTVM.

Consilium euidam datum, qui ob debilitatem corporis post quamdam infirmitatem diuturnam, & capitis languorem, non poterat discurrere tempore meditationis.

Loquendo in genere, dico sufficientem fore deprecationem vnius debilis vel infirmi, si sine vllâ contentione capitis & peccatoris, cogiter de re aliqua piâ, in punctis præparatis propositâ, eo modo illa veluti aspiciendâ, quo solemus aspiciere aliquam pulchram imaginem pictoris excellentis, & hoc aspectu non fatigamus caput, tamen excitamus in nobis suavissimè pios aliquos affectus, vel gaudij, vel admirationis, vel laudis, vel amoris erga personas sacras depictas, vel desiderij imitandi eas, & his similes. Quando autem circa puncta meditationis, elicitur aliquis suavis affectus, vel vitandi aliquod peccatum aut imperfectionem, vel faciendi aliquod opus bonum, aut in illo perseverandi, vel actus fidei, aut spei, aut alterius virtutis, valde bona erit meditatio, etsi non sentiat vllus seruos, vel consolatio sensibilibus corpus alterans, imò etsi sentiat ariditas cordis. Sicut enim cibus & medicina ab infirmo sumpta illi prodest, etiam si non sentiat gustum, qui potius nauisam sumendo cibum & medicinam, ita etiam sola recordatio piæ, alicuius rei de quâ meditatur, prodest animæ, etsi vel ob morbum, vel ob aliâ causam inculpabilem non sentiat consolationem. Debiles & infirmi, sine magnis discursibus occupent se in meditando per applicationem sensuum, vt vocant, de quâ agitur in Exercitijs S.P.N. Ignatij, illa enim est facilior, si bene fiat, & est similis aspectui alicuius pulchri horologij, vel edificij, aut campi, aut horti, vel imaginis, & simul suppeditans bonæ animæ aliquos pios affectus, & suaves consideratiunculas quibus anima pascitur, sicut corpus bolis ciborum mollium, quos non sit opus dentibus atterere, eoque mandendo & masticando fatigat.